

História ...

Roku 1819 zomiera selčiansky farár Adam Veselý, horlivý a verný služobník Boží, národovec a podporovateľ myšlienok Antona Bernoláka. Počas svojho dlhého, takmer dvadsaťdvaročného pôsobenia v Selciach mu okrem duchovného života farníkov nie je ľahostajný ani vzhľad starobylého selčianskeho kostola zasväteného Všetkým svätým. Podarí sa mu predovšetkým zasklepiť loď kostola - vybúraním dvoch oblúkov ju prepojiť s bočnou kaplnkou a opraviť bočné oltáre.

Hlavný neskorogotický oltár z roku 1494 sa mu už však obnoviť nepodarí, a tak pred svojou smrťou spisuje testament, v ktorom okrem iného odkazuje 500 zlatých na renováciu hlavného oltára a vyhotovenie nového bohostánku.

Veselého nástupca, kňaz Ján Šimony, ihneď po svojom príchode, pamätajúc na odkaz svojho predchodcu, povoláva banskobystrického sochára a rezbára Leopolda Forstera, ktorý prisľubuje, že oltár zreštauruje. Forster prichádza do Seliec, zhotoví nový bohostánok s dvoma cherubínmi a ozdobné antependium za 160 zlatých, ale do obnovy hlavného oltára sa aj napriek svojmu prisľubiu odmieta pustiť, pretože drevo je už podľa jeho slov zhnité a poškodené červotočom, a teda navrhuje radšej postaviť nový hlavný oltár. Zostávajúcich 340 zlatých však už na stavbu nového oltára nestačí, a tak pán farár Šimony žiada biskupa o uvoľnenie ďalších financií z Veselého testamentu. Biskup žiadosti vyhovie a začína sa uvažovať o stavbe nového hlavného oltára.

Z dôvodu obmedzeného množstva financií sa dohodlo, že novopostavený oltár bude oproti starému neskorogotickému menší a jeho súčasťou bude maľovaný obraz Všetkých svätých. Najprv je oslovený neznámy bratislavský maliar, ktorý žiada za namaľovanie obrazu 500 zlatých, plus 180 zlatých za rám. Nakoniec vzniká dohoda s banskobystrickým maliarom Jozefom Fischerom, ochotným namaľovať obraz za 280 zlatých (30 zlatých za plátno, 250 za samotný obraz). Spomínaný rezbár Leopold Forster vyhotovuje ozdobný rám za 190 zlatých a nový obraz inštaluje v októbri roku 1823 pred sviatkom Všetkých svätých do hlavného oltára.

Z veľkej vďaky a na pamiatku kňaza Adama Veselého, štedrého darcu, bez ktorého by toto dielo nevzniklo, vyhotovili a umiestnili pod obraz chronogram na ktorom stálo:

LEGANTE ADAMO VESZELI HVIAATE PAROCHO, PRO VETERE INTEGRÉ NOVÁ ERECTA

Zanechal Adam Veselý, tunajší farár, namiesto starého nové bolo postavené

(Súčet všetkých veľkých písmen M,D,C,L,X,V,I odkazuje na rok 1823)

Čas plynul a roku 1855 prichádza do Seliec Július Plošic, ktorý vidiac hlavný oltár píše do farskej kroniky nasledovné:

„Oltáre Chrámu Božího Seleckého, a to jak hlavný, tak i bočné, nacházeli se v tak bídném stavě, že ony, místo pobožnosti, smích u shromážděném budili lidu.“ ... „Oltár i s obrazem, který skutečné pohoršení dával, kdežto nekterí ze svatých, na něm vymalovaných, zubem času, nos, oči, ruky a jiné částky těla byli utratili, co právě tak vyhlíželo, jakoby Pán Bůh zmrzáčené své obyvatelstvo, jenž nebesům ke cti nesloužilo, na Selecký byl vystavil oltár.“

Plošic teda rozmýšľa o namaľovaní nového oltárneho obrazu. Nedostatok peňazí mu však neumožňuje jeho predstavu naplniť. Žiada biskupský úrad o pomoc, avšak prichádza záporná odpoveď, že biskupstvo samo nemá dostatok peňazí.

Blížiaci sa miléniový rok príchodu slovanských vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda dáva Júliusovi Plošicovi novú nádej. Žiada biskupa Štefana Moyzesa o zvolenie zmeniť pri tejto príležitosti patrocínium kostola. Prichádza kladná odpoveď a Plošic, národovec a hrdý Slováč, vyhlási, že na nový oltárny obraz sv. Cyrila a Metoda doloží aj z vlastného vrecka, ak by farská kasa nestačila. Takto umne sa teda podarilo Júliusovi Plošicovi vyriešiť dve veci naraz – zaobstarať pre kostol nový oltárny obraz a zároveň uctiť si a osláviť tisícročnicu príchodu slovanských apoštolov.

Po zmene patrocínia roku 1863 bol obraz Všetkých svätých podľa možnosti zreštaurovaný a umiestnený vedľa hlavného oltára. Pravdepodobne ostal na tomto mieste až do roku 1895, kedy sa za kňaza Františka Šujanského pristúpilo k rekonštrukcii kostola a zariadeniu interiéru v neogotickom štýle. Hlavnou dominantou novopostaveného hlavného oltára boli sochy sv. Cyrila a Metoda a s obrazom Všetkých svätých, ako aj s obrazom našich vierozvestcov sa už nepočítalo a boli premiestnené do veži kostola.